

Novoroční předsevzetí je potřeba

Biblická škola | 6.2.2015 @ 9.33

dobře promyslet. Řada lidí je po špatných zkušenostech úplně zavrhuje. Člověk se totiž často shlédne v nějakém ideálu, nasadí jej jako svůj standard a po několika měsících vyhoří a úplně přestane trénovat, hubnout, studovat, psát nebo dělat to, co si předsevzal.

Mohlo by se zdát, že jsem si předsevzal více blogovat a proto od Vánoc posílám alespoň jeden článek za týden. Uznávám, že bych chtěl v zájmu zdokonalení své angličtiny a lepší dokumentace své intelektuální pouti více psát v obou jazycích. Neučinil jsem to ale svým předsevzetím a pokud se ukáže, že to nezvládám, jsem hotov dát si bez výčitek pár měsíců pauzu. Tak se pak nedivte. Proč bych se měl zničit (Kaz 7,16)?

Předsevzetí musí být podle mého postavená tak, aby využila za prvé synergie ostatních činností, které člověk běžně dělá a za druhé aby se týkala i ostatních lidí, ne jen chudáka toho, kdo si je na sebe ušije. Jinak řečeno, musí to být něco, co už vlastně dělám a/nebo něco, co budou dělat druzí.

V tomto duchu jsem si předsevzal, že v hodinách předmětu Genesis, který v tomto semestru vyučuji, nedovolím studentům, aby používali notebooky. Mezi otřesné pedagogické zkušenosti, které mne k tomu vedly, patří následující:

1. Jedinec sedí v přední lavici a obsahem svého displaye baví ty, kdo sedí za ním.
2. Dva jedinci na různých místech se začnou culit, v témž okamžiku zírajíce do displaye.
3. Vypnu internet. Jedinec si vytáhne mobil, kde má v rámci **církevního** paušálu (sic!) levná data a udělá si z něj vlastní access point, s jehož pomocí připojí svůj laptop.
4. Jedinec klope na klávesnici nikoli v rytmu přednášky, nýbrž v rytmu svých vlastních myšlenek, protože pracuje na něčem jiném. Když mu řeknu, aby to teď nedělal, opáčí, že „má úkol na mládež“ nebo že „musí dopsat seminárku“.

Nejsem Igor Hnízdo. Nenosím bouchačku a nepráskám do tabule. Neumím to a asi nikdy umět nebudu. V mojí povaze je beránek a ždarák. Toho druhého jsem se naučil zavírat na veřejnosti do klece a nechávám působit beránka. Můj další problém je naivní očekávání, že studenti přichází do školy ne aby se od někoho **nechali učit**, ale aby se od někoho **něco naučili**. V tom je rozdíl! Hledání odpovědí a získávání informací je aktivní proces. Pokud „zpasivní“, pak prakticky zaniká a ze studenta je dutohlav, který s trochou štěstí u zkoušek a s hezkým úsměvem před komisí odejde stejně dutý, jako přišel. (I to se může na křesťanské škole stát. Jsme jen lidé.)

Proto, neboť jsem slabý v řeči (2K 10,1), zavádím tato systémová opatření. Žádné notebooky ve výuce. Psát se bude na papír. Mnoho samostatné práce prověří, nakolik se student o předmět skutečně zajímá. Hodnocení mírné u těch, kdo prokáží zájem a drsné u těch, kdo „chtějí jen prolézt“. Ve všech případech učit hlavně to, že učitel se to za nikoho nenaučí.

Přejte mi v mých předsevzetích zdar. Některá možná nedodržím. Ale plánuji, snažím se a koukám, abych učil lépe než dosud.

<http://selah.diet/biblicka-skola/novorocni-predsevzeti-je-potreba/>